

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. února 2022 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Romana Kafky a přísedících Ilony Štaudové a Mgr. Zdeňka Krejčího, Ph.D.

takto:

Obžalovaný

V. B., narozený XXXXX, státní příslušnost Ukrajina, trvale bytem XXXXX, bez pracovního poměru, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

je vinen, že

1. dne 13. 1. 2019 v přesně nezjištěné době, okolo 05.00 hodin, v Brně-Lišni, na spojnici ulic Novolíšeňská a Josefy Faimonové, když tudy po vystoupení z autobusu linky č. 99 na zastávce MHD Bartákova ve směru z centra procházela poškozená M.M., nar. XXXXX, postavil se jí do cesty, zeptal se, zda si s ním nechce užít, a když jeho nabídku odmítla, uchopil ji za předloktí pravé ruky a když se snažila utéct, chytil ji pravou rukou zepředu pod krkem tak, že nemohla dýchat, vulgárně jí nadával a odtáhl ji do přilehlého lesoparku, poškozená ho opakovaně žádala, aby ji pustil, snažila se vytrhnout z jeho sevření, což se jí však pro značnou fyzickou převahu obžalovaného nepodařilo, načež ji se záměrem uspokojit svůj sexuální pud povalil na zem, zalehl vlastním tělem, opakovaně ji bil otevřenou dlaní do obličeje, škrtil ji a osahával po těle, stáhl jí kalhoty a kalhotky do oblasti kolen, kdy po celou dobu jí držel ruce, následně na ní vykonal soulož do vaginy a anální pohlavní styk, při kterém se poškozená pokálela a svého jednání zanechal teprve poté, kdy poškozená z obavy o svůj život začala předstírat bezvědomí,

příčemž poškozená v důsledku jeho jednání utrpěla jednak fyzické zranění, a to zlomeninu základního článku 4. prstu levé ruky, krevní podlitiny přední plochy krku, pravé tváře, hřbetu levé ruky, přední plochy levého stehna, oděrky genitálu, prsu, břicha, bederní krajiny nad pravým kyčelním kloubem a obou hýždí, kdy ze soudně lékařského hlediska se jednalo o lehká zranění, která poškozenou omezovala v obvyklém způsobu života bolestivostí poranění, přiložením sádry a nemožností používat levou horní končetinu do 28. 2. 2019, kdy byla ukončena její pracovní neschopnost a zejména posttraumatickou stresovou poruchu středně těžkého až těžkého charakteru, která se objevila u poškozené přibližně 1 měsíc po vytykaném jednání a trvá dosud a v důsledku které je poškozená citelně omezena v obvyklém způsobu života, není schopna se svobodně pohybovat na veřejnosti a do současné doby u ní přetrvávají úzkostné epizody opakovaného ožívání traumatu ve vzpomínkách, musí se podrobovat individuální i skupinové psychoterapii a užívat psychofarmaka,

2. na stejném místě, poté, co se obžalovaný vůči poškozené M.M. dopustil jednání popsaného v bodě 1. obžaloby, v úmyslu získat finanční hotovost, využil situace, kdy poškozená ležela na zemi a předstírala bezvědomí, a prohledal její kabelku zavěšenou křížem přes rameno, odkud jí odcizil z peněženky finanční hotovost ve výši 1.000 Kč, mobilní telefon značky Xiaomi Redmi 4 v hodnotě 2.600 Kč, dámské hodinky značky Amazfit v hodnotě 1.990 Kč, krabičku cigaret zn. LM loft v hodnotě 96 Kč a kosmetickou taštičku stříbrné barvy obsahující líčidla v hodnotě 480 Kč, vše v celkové hodnotě 6.166 Kč a poté z místa odešel,

tedy

ad 1)

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku provedenému souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

ad 2)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě,

čímž spáchal

ad 1)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

ad 2)

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku

a za to a za sbíhající se přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Šumperku ze dne 15. 3. 2019, č. j. 2 T 43/2019-87,

se odsuzuje

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **8 (osm) roků a 6 (šest) měsíců.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku k trestu vyhoštění z území České republiky na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Šumperku ze dne 15. 3. 2019, č. j. 2 T 43/2019-87, jakož i všechny další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ 41197518, náhradu škody ve výši 38.813 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené České republice – Ministerstvu spravedlnosti, náhradu škody ve výši 50.000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené M.M., nar. XXXXX, se skrytými osobními údaji v trestním řízení, na náhradě škody 43.747,12 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,5% počínaje dnem 11. 11. 2021 do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené M.M., nar. XXXXX, se skrytými osobními údaji v trestním řízení, na náhradě nemajetkové újmy 660.449 Kč spočívající v bolestném ve výši 52.929 Kč a náhrady ztížení společenského uplatnění ve výši 607.520 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,5% počínaje dnem 11. 11. 2021 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená M. M., nar. XXXXX, se skrytými osobními údaji v trestním řízení, odkazuje se zbytkem svých nároků na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Podaná obžaloba státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně kladla obžalovanému za vinu spáchání zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku, kterých se měl dopustit jednáním popsáním ve výrokové části obžaloby.
2. Pokud jde o navrhané důkazy, tak soud provedl všechny navrhané důkazy, dle návrhu veřejné žaloby i obžalovaného, zastoupeného obhájcem, vyjma osobního výsledku poškozené u hlavního líčení, její svědecká výpověď byla čtena u hlavního líčení, jak bude dále rozvedeno.
3. **Obžalovaný** byl vyslechnut po podání obžaloby jednak u vazebního zasedání, zejména ke svým osobním poměrům a později podrobněji u hlavního líčení, zejména k jednání, které je mu kladeno za vinu. Z jeho výsledku tak plyne, že je občanem Ukrajiny, hovoří jazykem ukrajinským a žádá o

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

překlad listin uvedených v § 28 odst. 2 tr. řádu. Je ženatý asi 5 let, má stejně staré dítě, žije sice na Ukrajině, ale v době vytykánoho jednání v roce 2019 se zdržoval na území České republiky, pracoval tady, na Ukrajině neměl takové zaměstnání, mohl trávit asi 6 měsíců z roku v České republice. V roce 2019 byl vyhoštěn v trestním řízení na dobu 2 let z České republiky, vrátil se po sem zpět po vykonání trestu. Na Ukrajině i v České republice pracoval na stavbách, v ČR to bylo naposledy v Peci pod Sněžkou, neví, ale jak se jmenoval jeho zaměstnavatel, mohl by být i v Brně, má tady bratra. S manželkou je v telefonickém kontaktu, co je v ČR a ve vazbě, tak ji neviděl. K vytykánoho jednání uvedl, že popírá, že by se dopustil trestné činnosti, doznává toliko to, že s poškozenou měl dobrovolný pohlavní styk, domluvili se na tom, k žádnému násilí nedošlo. Kdyby ji znásilnil, tak by se do České republiky nevracel, schovával by se před policií a ani by policii nevydal cizí mobilní telefon, který našel, když pracoval v Peci pod Sněžkou. Je pravdou, že poškozenou viděl v předmětném autobuse a pak na autobusové zastávce, bavili se už v autobuse. Mluvili o svých životech, podle jeho názoru mu poškozená rozuměla. Ten večer mohl vypít až 19 piv, byl pod vlivem alkoholu, ale necítil se moc opilý. Poškozená mu přišla také pod vlivem alkoholu, tak nějak normálně. Z autobusu vystupovali další 3 lidé, na zastávce se společně domluvili, že spolu budou mít pohlavní styk, domluvili se, že jí za to zaplatí 5 000 Kč. Domluvili se na všech formách pohlavního styku, včetně orálního a análního styku. Řekla výslovně, že jí to nevadí kam. Na dotaz uvedl, že jejich domluva neobsahovala domluvu na žádné formě násilného jednání. Šli pak do parku, asi 20 metrů, předklonila se před ním, stál zezadu za ní a nejprve došlo k vaginálnímu styku, pak k análnímu a posléze k orálnímu. Poškozená žádný nesouhlas s pohlavním stykem neprojevila, ani fyzicky ani slovně, pouze vzdychala. Na dotaz uvedl, že poškozená nebyla pohlavně vzrušená. Neužil vůči poškozené žádnou formu fyzického násilí, a to ani v nějaké mírné formě. Rovněž si nevšiml žádného zranění na těle poškozené. Styk trval asi půl hodiny. Poté zjistil, že u sebe nemá peníze, poškozená měla být rozčilená, před pohlavním stykem je po něm dopředu nechtěla. Řekl jí, že si pro peníze dojde do místa bydliště, ona mu sdělila, že pokud se nevrátí s penězi, tak si udělá nějaké zranění a půjde na policii. Když se vrátil asi za půl hodiny, tak tam poškozená už nebyla. Na místě neviděl žádné její věci, ani jemu poškozená žádné své věci nedala. Při styku ji držel boky a oblečení, jak byla před ním skloněná. Je pravda, že poškozená se během pohlavního styku měla pokálet, utřela se a pokračovali dál. Na dotazy dále obžalovaný uvedl, že nemá žádné vysvětlení ke zraněním, které poškozená měla na těle při prohlídce jejího těla. Myslí si, že z autobusu vysedali asi o půl druhé ráno. Asi do dvou tam spolu mohli být teda na místě, pak se tam vrátil teda asi o půl třetí a to už tam poškozená nebyla. Žádné jiné osoby na místě a v okolí neviděl. Pokud jde o počasí v ten den, tak byla zima, na místě byl sníh. Poškozená mu neuvédla, jakou měla mít motivaci k pohlavnímu styku za peněžitou úplatou. Od místa styku s poškozenou bydlel asi 2 km, stihl to se vrátit zpět za půl hodiny, jak uváděl.

4. **Z výpovědi svědkyně poškozené M.M.** plyne, že dne 12. 1. 2019 byla na oslavě s kamarádkou. Mohla vypít asi 5 piv a 2-3 malé panáky tequily. Rozloučily se asi před čtvrtou hodinou ranní dne 13. 1. 2019 a jela sama rozjezdovým autobusem z hlavního nádraží domů. V autobuse poslouchala hudbu z mobilního telefonu, s nikým se nebavila. Vystoupila na zastávce Bartákova v Líšni, počkala, až odejdou lidi, zapálila si cigaretu a šla směrem k ulici Josefy Faimonové. Tam si všimla stojícího muže, stál na rozcestí cest k podchodu a od zastávky. Vešel jí do cesty, začal jí říkat, že je hezká, jestli si nechce užít, že si vyhlédl už v autobuse. Tehdy si uvědomila, že ho opravdu asi viděla v autobuse, protože když vystupovala, tak se po ní díval. Říkal jí, že si to spolu užijí, že to bude fajn, což ona odmítla, řekla mu, že chce jít domů, ať ji nechá na pokoji. Poté ji chytil za ruku, nadával jí, že je kurva, potom ji táhl do lesíka, který je podél cesty na pravé straně, držel ji za ruku, za loket a smýkal s ní. Pokoušela se mu vytrhnout, ale měl obrovskou sílu, nemohla se mu ubránit. V lesíku ji pak začal škrtit, takovým způsobem, že až ztrácela vědomí. Potom ji povalil na zem, nejprve na záda, pak si ji otočil na břicho, to už věděla, že přijde to nejhorší. Sundal ji kalhoty i kalhotky a začal ji zneužívat. Bylo to vaginálně i análně, hodně jí to bolelo, v důsledku análního styku se pokálela. Celou dobu ji držel těsně při zemi, nemohla skoro dýchat, různě si nastavoval její

zadek. Neví, jak to bylo dlouho, ale připadalo jí to hodně dlouho. I u styku ji uhodil, dal ji facku zezadu přes obličej. Těch facek bylo více, nemohla se bránit, měla ruce u těla. Pořád jí říkal mrcho, a že ji zabije. Nemohla utéct ani se odplazit, neodradilo ho ani to, když se pokálela. Říkala si pak pro sebe, že aby přežila, že musí dělat, že je mrtvá. Využila tak jedné facky a předstírala, že ztratila vědomí, zkoušel pak ještě její reflexy a bil ji asi 5 nebo 10 minut. Pak až z ní slezl a okradl ji, protože kabelku měla u hlavy. Z ruky jí taky sundal hodinky. Pak odešel. Hrozně se bála, tak tam ještě ležela na místě, měla strach, že se vrátí a zabije ji. Myslí, že i upadla chvíli do mdlob. Pak tam přišel nějaký druhý muž, původně si myslela, že se vrátil ten první, ale byl to jiný, vzal ji za hlavu a přinutil ji orálnímu styku, tohle trvalo jen krátce, už jí to bylo jedno, jestli bude mrtvá nebo ne a tak se jí podařilo utéct, tento muž jí v útěku nebránil. Utekla domů, tam byla máma, tak jí řekla, co se stalo, osprchovala se a máma pak zavolala policii. K popisu prvního muže uvedla, že byl vysoký, mohl mít 180 cm, zavalitější postavy, bylo vidět, že manuálně pracuje, měl hrubé ruce, připadal jí starší, zdál se jí na 40-50 let, měl vlasy hodně nakrátko a hovořil s takovým ukrajinským nebo ruským přízvukem. Po události měla zlomený prsteníček na levé ruce, pohmožděný krk se stopami na zranění, po celém těle měla odřeniny, bolely ji genitálie i konečník. Vlivem toho jak byla na zemi, tak dostala anginu, brala antibiotika. Docházela do Bílého kruhu bezpečí, docházela i k psychologovi a psychiatrovi, brala i předepsaná antidepresiva, která má dodnes. Nadále dochází k psychologovi, stále má strach chodit sama, mamka pro ni chodí třeba k zastávce. Dále popsala odcizené věci uvedené v popisu skutku, zejména mobilní telefon značky Xiaomi Redmi 4 a chytré hodinky Amazfit, včetně jejich stáří a pořizovací ceny. Z peněženky jí byla dále odcizena hotovost 1 000 Kč, dále krabička cigaret LM. Měla i znečištěná a poškozená oblečení. Dále uvedla, že na místě jsou pouliční lampy, ale událost se neodehrála přímo pod lampou. Dále uvedla, že byla ve velkém šoku, byla ráda, že žije. Ke druhému útočníkovi uvedla, že ten asi jen využil situace, že viděl ležet polonahou holku, ten po ní chtěl jen orální styk. Myslí si, že ti dva se neznali. Nedokáže ho ani podrobněji popsat. Závěrem uvedla, že její život už nebude nikdy stejný, pořád už musí třeba plánovat, jak a kdy se dostane domů, dřív než bude tma. Pokud se týče fyzického zranění, tak měla asi měsíc prst v sádře, bylo to zlomené na špatném místě, pořád nemůže pořádně ohnout prst, v pracovní neschopnosti byla do 1. 3. 2019, tedy asi 1,5 měsíce.

5. Protokol o výpovědi svědkyně M. z přípravného řízení byl čten za podmínek § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu, neboť přes snahu soudu nebyl možný osobní výslech svědkyně u hlavního líčení, neboť tato trpí chorobou, která po dohlednou dobu znemožňuje její výslech. Závěr o nemožnosti osobního výslechu svědkyně plyne jednak ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, podle kterých poškozená trpí středně těžkou až těžkou formou posttraumatické stresové poruchy, která zásadním způsobem znesnadňuje a omezuje poškozenou v obvyklém způsobu jejího života, kdy tato porucha se objevila nejpozději měsíc po vytykaných událostech a trvá u poškozené dosud. Poškozená trpí úzkostnými stavy, není schopna se svobodně pohybovat na veřejnosti a přetrvávají u ní úzkostné stavy v rámci opakovaného ožívování prožitého traumatu. Znalkyně MUDr. Holanová při výslechu u hlavního líčení sice připustila, že by poškozená mohla zvládnout výslech v nepřítomnosti obžalovaného, nicméně tuto variantu vyloučil aktuální psychický stav poškozené, který se výrazně zhoršil po nařízeném hlavním líčení a zejména poté, co se dozvěděla, že by měla být v hlavním líčení vyslechnuta. Ze zprávy ošetřující psychologičky poškozené PhDr. Naděždy Šiškeové na č. l. 644 spisu plyne, že poškozená není schopna účasti u soudu, její psychický stav se výrazně zhoršil, vrací se jí vzpomínky na prožité události, hrozí u ní výraznější destabilizace psychického stavu s rizikem psychického zhroucení a další sekundární psychickou újmou. Obdobně plyne i ze sdělení zmocněnce poškozené na č. l. 643 spisu. Předseda senátu dále hovořil s ošetřující psychologičkou poškozené (viz úřední záznam na č. l. 646 spisu) a zjistil, že poškozená není schopna ani nyní ani v dohledné době, tedy v rádech měsíců ve věci vůbec vypovídat, a to ani v nepřítomnosti obžalovaného, je velmi silně viktimizována a hrozí jí reálně další silná psychická újma. Předseda senátu i zjišťoval, zda by s odstupem času byl možná výslech poškozené a závěr je takový, že nikoliv. Z výše uvedených důvodů tedy dospěl soud

k závěru, že osobní výslech poškozené u hlavního líčení, a to ani v nepřítomnosti obžalovaného není možný, a jsou splněny zákonné podmínky pro čtení výslechu svědkyně z přípravného řízení podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu ze dne 26. 5. 2021. Tohoto výslechu se účastnila i obhájkyň obviněného (ostatně i zmocněnec poškozené), měla možnost klást obviněnému dotazy a je tak bezpochyby naplněna kontradiktornost řízení a zachování práv obžalovaného. Navíc, jak bude uvedeno dále, výpověď poškozené není jediným usvědčujícím důkazem proti obžalovanému. Je dále zřejmé, že poškozená je velmi zásadně viktimizována a vynucování jejího osobního výslechu v trestním řízení by vedlo k její další silné sekundární viktimizaci. Nadto soud poukazuje na skutečnost, že obžalovaný je stíhán vazebně a na případný možný osobní výslech poškozené s nejistým výsledkem jeho možného konání nelze čekat měsíce či dokonce roky. Proto byl přečten protokol o výslechu svědkyně z přípravného řízení a bude dále hodnocen soudem jednotlivě i v souvislostech s ostatními důkazy. Právo obžalovaného na obhajobu pak bylo naplněno i tím, že u hlavního líčení byl protokol o výslechu svědkyně čten a tlumočen větu po větě a obžalovanému bylo umožněno, aby se k této výpovědi mohl podrobně vyjádřit.

6. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, jeho doplnění a výslechu znalkyně u hlavního líčení plyne, že poškozená M.M. má nadprůměrné rozumové schopnosti, její osobnost byla harmonicky strukturována, v souvislosti s jednáním pachatele ze dne 13. 1. 2019 utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, tato ji znesnadňuje a omezuje v obvyklém způsobu života, poškozená reaguje neurotickými příznaky, neodbytným znovuprožíváním stresu, vyhýbá se situacím navozujícím stres, má problémy s usínáním a soustředěním, jsou u přehnané úzkostné reakce. V průběhu roku došlo jen k mírnému zmírňování těchto epizod. Je sice schopna vykonávat své zaměstnání, ale musela výrazně omezit své zájmy, není schopna se svobodně pohybovat na veřejnosti. Tato porucha je u ní ve střední až těžké podobě, prognóza vývoje prozatím není příznivá. Je u ní třeba počítat s následky sekundární viktimizace. Pokud se týče prožitých událostí, tyto je schopna správně vnímat a vypovídat o nich, vlivem prožitého stresu v inkriminované době nejsou její některé vzpomínky přesné. Dále znalkyně doplnila, že posttraumatická stresová porucha vznikla u poškozené jako důsledek útoku prvního pachatele, kde měla obavy o svůj život, byla bezmocná. Popisovaný druhý útok byl slabší, byla se schopna ubránit. Poškozené je nadále poskytována průběžná psychologická péče, užívá antidepresiva Mirzapin. Znalkyně poškozenou vyšetřila průběžně celkem třikrát. Pokud jde o rozvoj posttraumatické stresové poruchy, tato se objevila u poškozené po prvotní stresové reakci v průběhu prvního měsíce po vytykané události a trvala pak nadále. Tato událost a její následky se pak projeví ve všech sférách života poškozené, jak v oblasti pracovního života, pokud jde o soustředění či cesty ze zaměstnání, ale i v životě osobním, partnerském a společenském. Pokoušela se o navázání vztahu, ale dosud se jí to nepodařilo. Poškozená nadále užívá psychofarmaka, která jí doporučila. K osobě poškozené dále uvedla, že před vytykanou událostí neměla žádné psychické problémy, žila naprosto běžným životem.
7. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství** a výslechu znalce u hlavního líčení plyne, jaká zranění poškozená utrpěla při útoku dne 13. 1. 2019 a jde tedy zejména o zlomeninu základního článku 4. prstu levé ruky, krevní podlitiny na přední ploše krku, pravé tváři, otok a krevní podlitiny na levé ruce, oděrky na různých místech těla, zejména genitálu, prsou, břichu, bederní krajině, přední plochy levého stehna, nad pravým kyčelním kloubem a hýždích. Tato četná zranění lze hodnotit ze soudně lékařského hlediska jako lehká, neohrožující na životě. Pokud jde o mechanismus vzniku zranění, tak podlitiny na krku vznikly při úchopu za krk a rdoušením, krevní podlitiny na tváři vznikly tupým násilím střední intenzity, typu úderu pěstí nebo silnějším úderem otevřenou dlaní. Zranění na levé ruce, včetně zlomeniny 4. prstu mohly vzniknout při pádu či při úchopu za levou ruku s páčením prstu či při poklusu o obranu před údery. Oděrky na genitálu vznikají při nechtěném pohlavním styku. Ostatní oděrky a podlitiny mohly vzniknout nejspíše pohybem těla po nerovném terénu při napadení, případně při pokusu úchop poškozené.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Pokud jde o léčbu těchto zranění, tak poškozené byla přiložena sádra po dobu 4 týdnů a 4 dnů a po tuto dobu byla omezena v běžném způsobu života bolestivostí poranění a nemožností používat levou horní končetinu, která byla na šátkovém závěsu. Psychické následky znalci nepřisluší hodnotit. Dále znalec uvedl, že pokud jde o popisovaná zranění na těle poškozené, která měla vzniknout při pohybu na nerovném terénu, tak to odpovídá tomu, že byla stržena na zem a při pohlavním styku byla na břicho a svlečená. Pokud jde o dotaz na absenci poranění v anální krajině, tak znalec uvedl, že z ohledání těla poškozené neplyne, že by tato zranění v této oblasti byla zjištěna, ale je možné, že pokud tam byly jen drobné oděrky, tak nemusely být zapsány. Znalec dále považuje za prakticky vyloučené, že by si poškozená zranění na krku mohla způsobit sama, je to typické zranění pro úchop za krk. Zranění typu zlomeného prstu si mohla hypoteticky způsobit poškozená sama při pádu, její popis události ale svědčí pro jiný mechanismus. Intenzita škrčení poškozené nebyla taková, aby to vedlo ke ztrátě vědomí, tak to i poškozená popisuje. Pokud se poškozená pokálela, byl to důsledek análního pohlavního styku.

8. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, stanovení nemateriální újmy na zdraví**, který byl čten u hlavního líčení se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně, plyne jednak s ohledem na zranění, která poškozená utrpěla, jejich bodové ohodnocení v tzv. bodovém ohodnocení bolesti, kdy znalec dospěl k závěru, že celkové bolestné u poškozené je 166 bodů (podrobná tabulka na str. 23 nahoře posudku), přičemž zranění poškozené vzniklo v roce 2019, a hodnota jednoho bodu se odvozuje od jednoho procenta hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za předcházející rok, tedy za rok 2018. V tomto roce tato průměrná mzda tak činila 31 885 Kč, hodnota jednoho bodu byla 318,85 Kč. Celkový výše bolestného za 166 bodů tak činí 52 929 Kč. Dále v tomto znaleckém posudku znalec v souladu s Metodikou Nejvyššího soudu ČR k náhradě nemajetkové újmy podle § 2958 občanského zákoníku vyčíslil výši tzv. ztížení společenského uplatnění poškozené. Zdravotní stav poškozené se v tomto smyslu ustálil rok po vytykané události, tedy k datu 13. 1. 2020, výchozí rámcová částka určená jako čtyřsetnásobek hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za předcházející rok tak činí 13 650 000 Kč. Znalec dále uvedl v jakých oblastech života, v jakých konkrétních posuzovaných položkách došlo ke ztížení společenského uplatnění poškozené, a byly stanoveny v procentuální výměře uvedené obtíže poškozené. Jde tedy zejména o oblast zvládnutí obtíží a jiných psychických stavů, oblast pohybu po různých lokalitách, oblast složitých mezilidských jednání, jednání s cizími lidmi, formální i neformální společenské vztahy a zejména i intimní vztahy, dále v oblasti rekreace a volného času, Celkový součet těchto procent pak činí 3,42 %, přičemž nebyl uplatněn žádný modifikační koeficient. Vypočtená výše ztížení společenského uplatnění dle znalce tak činí částku 467 323 Kč, kterou navrhuje soudu v souladu s výše uvedenou Metodikou navýšit o 20 %, s ohledem na věk poškozené v době poškození zdraví. K závěrům tohoto posudku pak soud uvádí, že provedl v souladu se závěry znaleckého posudku sám výpočet této částky a bude tak dále uvedeno v části týkající se nároků poškozené v rámci adhezního řízení.
9. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie** vypracovaného k osobě obžalovaného a který byl se souhlasem čten u hlavního líčení, plyne, že tento v době vytykaného jednání netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy, závislosti na návykových látkách či alkoholu. Pokud jednal pod vlivem alkoholu, pak nešlo o opilost patickou. Obviněný netrpí ani sexuální poruchou nebo deviací, přesto ale bylo jeho snahou uspokojit své sexuální potřeby a jeho čin měl charakter zvýšené agresivity. Předchozí skutek, pro který byl již potrestán, pak měl rovněž prvky agresivního chování, ale bez sexuálního motivu. Jeho schopnost rozpoznávací byla zachována v plné míře, schopnost ovládací byla snížena měrou nepodstatnou osobnostními rysy, jeho zvýšenou agresivitou a požitým alkoholem. Z hlediska psychiatrického ani sexuologického není jeho pobyt na svobodě nebezpečný a nejsou dány podmínky pro uložení ochranného opatření.

10. **Z protokolu o ohledání místa činu** s přílohami na č. l. 318-335 zejména plyne, že v době ohledání dne 13. 1. 2019 byla teplota na místě činu 3°C, na místě se nachází sníh, jsou v něm vidět rýhy po vlečení, tažení či smýkání. Na místě byly nalezeny části oblečení poškozené, a to dámský svetřík šedé barvy s rozepnutým zipem a dále oranžová šála. Nedaleko pak byla nalezena pohozená dámská kosmetická taštička poškozené s kosmetickými potřebami a krabičkou cigaret LM. **Z protokolu o prohlídce těla poškozené** s přílohami na č. l. 347-352 plyne, jaká zranění na těle poškozené byla zjištěna dne 13. 1. 2019 a je v souladu se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství.
11. Ze závěru **odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky** na č. l. 362-370 plyne zejména, že byl zajištěn stěr biologického materiálu z těla (pochvy a zevního genitálu) a oblečení poškozené a byly zde stanoveny smíšené profily DNA minimálně dvou osob. K oděvu poškozené je třeba říci, že velká část jejího oblečení byla znečištěna zeminou a zbytky rostlinné hmoty, zejména dámský svetr, dámská šála, kozačkové boty, dámský kabát, kabelka, kalhoty, tílko, podprsenka, další části oděvu poškozené pak byly znečištěné exkrementy – dámské kalhotky a dámská riflová košile. V oblasti rozkroku kalhotek pak byla prokázána přítomnost seminální tekutiny a profil DNA minimálně dvou osob. **Z dalšího odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky** na č. l. 372-373 pak plyne, že profil DNA osoby obžalovaného je totožný s majoritní složkou zajištěného profilu DNA z biologického materiálu z rozkroku kalhotek poškozené.
12. Z lékařské zprávy na č. l. 189 plyne, že poškozená byla důsledku útoku druhé osoby v pracovní neschopnosti od 14. 1. 2019 do 28. 2. 2019. Z lékařských zpráv na č. l. 190-191 plyne, rovněž jaká zranění poškozená utrpěla. Ze záznamu o dechové zkoušce u poškozené ze dne 13. 1. 2019 v 07:59 hodin plyne, že v dechu poškozené bylo zjištěno 1,50 g/kg alkoholu. Z identikitu na č. l. 194 plyne přibližný popis útočnicka na poškozenou.
13. **Z odborného vyjádření z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady věcí movitých** byla zjištěna cena odcizených věcí poškozené, zejména pak mobilního telefonu Xiaomi Redmi 4, dámských hodinek Amasfit, krabičky cigaret zn. LM Loft a kosmetické taštičky poškozené.
14. **Ze zpráv k osobě poškozené** plyne následující: ze zprávy klinické psycholožky MUDr. Šiškeové na č. l. 312 plyne, že poškozená k ní dochází pravidelně od května 2020, její stav nadále není stabilizovaný, je u ní přítomna posttraumatická stresová porucha ve formě zvýšené úzkostlivosti, vyhýbání se místu, kde došlo k události, obavám vycházet z domu po setmění, její nejistota se projevuje dále v sociálních kontaktech a navazování sociálních vztahů, stejně se projevuje v oblasti intimity, je u ní přítomna obava z mužů. Dále absolvuje i podpůrnou terapii v Bílém kruhu bezpečí. Ze zprávy psycholožky Mgr. Oujezské na č. l. 315 plyne, že poškozená docházela původně k ní, a to celkem ve 4 případech v průběhu ledna a února 2020. Už tehdy vykazovala příznaky posttraumatické stresové poruchy dle diagnostických kritérií. Ze zprávy Bílého kruhu bezpečí, z.s. plyne, že poškozená navštěvovala terapeutické programy od února 2019, i zde je popisován nedobrá psychický stav poškozené. Z přílohových listin z připojení se poškozené s nárokem na náhradu škody na č. l. 401-435 plyne mimo jiné jaké náklady měla poškozená spojené s poskytováním zdravotní péče, které si hradila sama, dále z pracovní smlouvy plyne, že byla zaměstnána na Úřadu městské části Brno–Střed, jako referent stavebního úřadu, dále jaké dávky nemocenského pojištění jí byly vyplaceny za období pracovní neschopnosti od 14. 1. 2019 do 28. 2. 2019, dále jaký jí byl vyplacen plat za období říjen 2018 – březen 2019, tedy i jaká byla její ztráta na výdělků po dobu pracovní neschopnosti.
15. **Z vyhodnocení kamerových záznamů** na č. l. 474 plyne, že poškozená, ztotožněná bezpečně dle jejího oblečení (a je tak i v souladu s její výpovědí), nastoupila dne 13. 1. 2019 do noční linky č. 99 u Hlavního nádraží v Brně v čase 03:55 hodin a autobus odjel z místa v čase 04:00 hodin. Z dat,

kteře poskytla poškozená ze svého datového úložiště a kteře byly pořízeny odcizenými chytrými hodinkami poškozené (č. l. 488) pak plyne, že tyto hodinky sledují trasu poškozené od nasednutí do výše uvedeného autobusu, vasednutí v čase 04:34 na zastávce Bartákova a pak až do času 05:46 se nacházejí bez pohybu na místě činu, tedy v lesíku pod zastávkou MHD Bartákova. Hodinky pak jsou na pohybu do času 05:48 asi v trase 450 m a pak již jejich lokalizace končí.

16. Ze sdělení Ministerstva spravedlnosti České republiky na č. l. 151 a z jeho Rozhodnutí na č. l. 160 plyne, že podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, vyplatilo Ministerstvo spravedlnosti ČR poškozené Mgr. M. M. peněžitou pomoc ve výši 50 000 Kč.
17. Ze záznamů PCR na č. l. 518-519 pak plyne, že bylo neúspěšné pátrání po druhém údajném pachateli.
18. Z přílohového trestního spisu Okresního soudu v Šumperku sp. zn. 2 T 43/2019 plyne, že V. B. byl trestním příkazem ze dne 15. 3. 2019, doručeném a pravomocným téhož dne, uznán vinným přechinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dopustil dne 2. 3. 2019 (tedy krátce po jednání pro které je projednáván v této trestní věci), kdy po předchozím sledování v časných ranních hodinách napadl jinou poškozenou ženu, kterou doběhl a udeřil pěstí do oblasti hlavy, v důsledku čehož utrpěla poškozená zranění popsané jako kontuze lebky. Za tento trestný čin byl obžalovanému uložen toliko trest vyhoštění z území České republiky na území 2 let. Trest byl vykonán dne 15. 3. 2021. Z opisu Rejstříku trestů plyne, že výše uvedené odsouzení je jediné, které má obžalovaný v České republice.

Po provedeném dokazování a vyhodnocení provedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu dospěl soud k následujícím závěrům:

19. Trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku se dopustí mimo jiné ten, kdo jiného násilím donutí k pohlavnímu styku, spáchá takový čin souložím nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souložím a spáchá-li takovým činem těžkou újmu na zdraví. Trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1 d) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a čin spáchá na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě.
20. Po provedeném, dokazování má soud bez pochybností za prokázané, že obžalovaný V.B. se dopustil obou popisovaných trestných činů, tak jak jsou právně kvalifikovány a jak jsou popsány ve výrokové části rozsudku s mírnou úpravou popisu skutku oproti podané obžalobě, při zachování totožnosti skutku.
21. Pokud jde o trestný čin znásilnění, má soud za prokázané, že to byl právě obžalovaný B. kdo způsobem a v popsaném místě a čase, užil hrubé fyzické násilí v úmyslu donutit poškozenou k pohlavnímu styku, což se mu i podařilo, kdy k tomuto pohlavnímu styku došlo jak souložím, tedy spojením pohlavních orgánů útočníka a oběti, tak jiným způsobem srovnatelným se souložím, přinejmenším tedy análním pohlavním stykem a v příčinné souvislosti s tímto jednáním došlo u poškozené k těžké újmě na zdraví, jak bude dále rozvedeno.
22. Soud považuje především za zcela věrohodnou výpověď poškozené M.M., a to jak v části, kde popisuje časový průběh předmětné noci, její pohyb, její setkání s obžalovaným, jakož i její popis skutkového děje. Její výpověď je v souladu s ostatními opatřenými usvědčujícími důkazy, jako je zejména protokol o ohledání místa činu, protokolem o prohlídce jejího těla, lékařskými zprávami, závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, dále zdravotnictví, odvětví psychiatrie k osobě poškozené, odbornými vyjádřeními z oboru kriminalistiky, odvětví biologie a genetika, i informacemi zjištěnými k pohybu poškozené z jejich tzv. chytrých hodinek a

telefonu a vyhodnocením kamerových záznamů k pohybu poškozené. Soud tak má za prokázané, že poškozená cestovala skutečně dne 13. 1. 2019 v čase přibližně 04:00 hodin do 04:34 hodin linkou číslo 99 po Brně, kde vystoupila na zastávce Bartákova a po krátkém vyčkání na této zastávce se vypravila chůzí k místu činu, tak jak je popsáno. Zde došlo k jejímu oslovení obžalovaným, který si ji vytipoval již po cestě autobusem, nabídl jí pohlavní styk a když tato odmítla, tak ji surově napadl, kdy ji odvlékl za ruku do blízké vegetace, kde ji srazil k zemi, opakovaně udeřil do oblasti obličeje fackami, rdousil za krk, přinutil ji se otočit k němu zády, svlékl ji kalhoty a kalhotky a opakovaně se dopustil proti vůli poškozené na jejím těle vaginálního a análního styku. Tento skutkový děj trval po dobu několika desítek minut a započal tedy před časem 05.00 hodin a skončil po 05.00 hodin, jak je zřejmé z pohybu zaznamenaného hodinkami poškozené. Soud hodnotí jako zcela nevěrohodnou a smyšlenou verzi obžalovaného, že došlo k jeho domluvě s poškozenou na pohlavním styku za úplatu 5 000 Kč a pohlavní styk ve všech jeho formách byl s poškozenou dobrovolný. Především k osobě poškozené soud podotýká, že šlo o dospělou ženu, žijící zcela běžným sociálním a pracovním životem, bez duševních či jiných zdravotních problémů, vysokoškolsky vzdělanou a zaměstnanou na stavebním úřadě městské části, a tedy si lze jen velmi stěží představit, že by tato souhlasila fakticky s prostitutí, tedy pohlavním stykem za úplatu se zcela cizím mužem, za částku 5 000 Kč, navíc když k pohlavnímu styku mělo dojít v zimních měsících při teplotě okolo bodu mrazu (při ohledání místa činu o několik hodin později byla zjištěna teplota 3°C), na holé zemi, v terénu, na sněhu, ve vegetaci, s nutností zašpinění se, navíc dle obžalovaného měla poškozená dokonce souhlasit s análním pohlavním stykem a poté co se při něm měla pokálet, tak v něm měla nadále dobrovolně pokračovat. Je zjevné, že takový průběh událostí, jak jej popisuje obžalovaný, je možno považovat za vyloučený a rozporný s provedeným dokazováním. Nadto je možno poukázat k výpovědi obžalovaného na další rozpory, které činí jeho výpověď jako nevěrohodnou. Pokud zasazuje časově pohlavní styk s poškozenou do doby okolo 02:00 hodin, je to v rozporu se zjištěným pohybem poškozené, které na místo činu přijela až okolo 04:35 hodin a plyne tak z údajů o pohybu hodinek poškozené. Obžalovaný na přímý dotaz soudu uvedl, že poškozená mu nedala před ani během pohlavního styku souhlas k užití jakéhokoliv násilí a výslovně uvedl, že on násilí neužil, tolik pro případ, kdyby soud měl hodnotit, zda případně nedošlo ke vzniku některých zranění poškozené s jejím souhlasem. Poškozená dle slov obžalovaného neměla být ani sexuálně vzrušená. Stejně tak soud poukazuje při hodnocení výpovědi obžalovaného na skutečnost, že přestože měl údajně slíbit poškozené za údajně dobrovolný pohlavní styk částku 5 000 Kč, tuto u sebe ani neměl, poškozené ji nedal a poškozené ani předem peníze neukázal či nepředal, jak by se dalo předpokládat.

23. Soud naopak hodnotí jako zcela věrohodnou výpověď poškozené, pokud jde o průběh napadení její osoby ze strany obžalovaného a vynucení pohlavního styku na ní. Výpověď poškozené je pak zcela v souladu s dalšími opatřenými důkazy. Z protokolu o ohledání místa činu plyne, že ve sněhu byly nalezené rýhy svědčící o smýkání tělem poškozené a její tahání. Na místě byly nalezeny části oděvu poškozené, konkrétně její svetr a šála. I to svědčí o tom, že v případě dobrovolného pohlavního styku, by jen stěží poškozená zanechávala na místě části svého oděvu. V okolí byla dále nalezena pohozená kosmetická taštička poškozené a její krabička cigaret. Dále z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie a genetiky plyne, že většina částí oděvu poškozené byla znečištěna zeminou a vegetací, některé části oděvu pak byly znečištěné jejími výkaly. I to svědčí o věrohodnosti popisu události poškozenou. Zcela v souladu s výpovědí poškozené jsou pak lékařské zprávy o jejích fyzických zraněních a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který jednoznačně popsal zranění poškozené odpovídající jejímu popisu násilného jednání, ať již jde o stopy rdoušení na krku, oděrky a hematomy na různých částech těla, včetně intimních partií a včetně zlomeniny 4. prstu levé ruky. Zároveň lze považovat za vyloučené, aby si tato zranění v jejich souhrnu způsobila poškozená sama, ať již při pádu nebo v rámci sebepoškození, jak uvádí obžalovaný. Je zjevné, že jednotlivé zranění, například zlomeninu prstu si sice mohla teoreticky způsobit poškozená pádem, nicméně v souhrnu s ostatními zjištěnými zraněními, výše popsány, je tato možnost jen hypotetická a soud dospěl po

vyhodnocení provedených důkazů k jednoznačnému závěru, že popisovaná zranění způsobil poškozené toliko obžalovaný.

24. Pokud jde o ztotožnění obžalovaného jako osoby, která měla v předmětné době a místě pohlavní styk s poškozenou, tak o této skutečnosti nejsou žádné pochybnosti. Jednak sám obžalovaný doznal pohlavní styk s poškozenou, plyne tak i ze závěrů odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie a genetiky, kdy genetický materiál obžalovaného byl zajištěn v seminální tekutině z rozkroku kalhotek poškozené, a plyne tak i z výpovědi poškozené a jím vyhotoveného identikitu, kdy poškozená popsala muže hovořícího s ukrajinským či ruským přízvukem, odpovídající postavy včetně výšky i popisu obličeje. Na této skutečnosti s ohledem na vše výše uvedené nemění nic ani to, že útočník se zdál být poškozené starší, asi ve věku 40-50 let. S ohledem na výše uvedené důkazy pak nedošlo již k dalšímu ztotožňování útočníka například srovnáním zajištěných pachových stop.
25. Soud se dále vypořádával i s částí výpovědi poškozené, kdy tvrdí, že po tomto zásadním fyzickém útoku na její osobu, kdy byla napadena a vaginálně i análně znásilněna a kdy předstírala, že je v mdlobách a poté jí útočník okradl útočník a odešel, se na místo měl dostavit další náhodný kolemjdoucí muž (poškozená se původně domnívala, že jde opět o prvního útočníka) a donutit ji, již bez užití dalšího násilí, kdy poškozená už měla být odevzdaná a smířená se svým osudem, k orálnímu pohlavnímu styku. Přestože soud nemůže zcela vyloučit skutečnost, že tomu tak skutečně bylo a poškozenou ležící dle svých slov polonahou na zemi, zneužil i další muž, za daleko pravděpodobnější soud považuje, že poškozená byla pod vlivem několik desítek minut trvajícího násilí spojeného s opakovaným bitím a znásilněním, v takovém psychickém rozpoložení, že se jí skutečně mohlo zdát, že jí napadl ještě další muž, byť již nikoliv takto brutálním způsobem. Pro tuto verzi svědčí několik skutečností, a to například ta část výpovědi poškozené, kdy připouští, že upadla do bezvědomí a dále závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, podle které je poškozená schopna správně vnímat a vypovídat, i když není vyloučeno, že vlivem prožitého stresu v inkriminované době nejsou některé její vzpomínky přesné. Nadto je třeba uvést, že obžalovaný sám uvádí, že s poškozenou měl i orální pohlavní styk. Tato skutečnost nemá však žádný vliv na posouzení věrohodnosti výpovědi poškozené ve vztahu k popisu skutkového děje, který je kladen obžalovanému za vinu. Orální pohlavní styk zde při aplikaci zásady v pochybnostech ve prospěch není uveden a tato část skutkového děje tedy není kladena obžalovanému za vinu.
26. K osobě obžalovaného je dále třeba poukázat na jeho zjevné agresivní sklony, a to právě vůči ženám, jak plyne i z trestní věci Okresního soudu v Šumperku sp. zn. 2 T 43/2019, kdy byl odsouzen pro násilné jednání, kterého se měl dopustit rovněž poté, co sledoval a napadl jinou poškozenou ženu, navíc v době jen asi 6 týdnů po nyní projednávaném skutku. Rovněž ze závěrů psychiatrického a sexuologického zkoumání obžalovaného je zřejmé, že přestože netrpí duševní poruchou či chorobou, poukazují znalci na prvky agresivity v jeho osobnostním zaměření.
27. Pokud obžalovaný v rámci své obhajoby uvádí, že pokud by věděl, že se dopustil znásilnění v České republice, že by se sem nikdy nevracel po výkonu trestu vyhoštění a například by nevracel náhodně nalezený mobilní telefon, pak tento argument nemá žádný vliv na hodnocení provedených důkazů v této trestní věci. Obžalovaný se sice vrátil na území České republiky dobrovolně, nicméně již v této době mu bylo doručeno cestou právní pomoci usnesení o zahájení jeho trestního stíhání, od skutku v té době uběhly již více než dva roky, je jen spekulace, zda se mohl obžalovaný domnívat, že mu hrozí vazební trestní stíhání, navíc i při vědomí poměrně mírného trestu (toliko časově omezené vyhoštění z území České republiky) po spáchání předchozí trestní věci.
28. Soud tedy v této části uzavírá, že obžalovaný se tedy dopustil fyzického násilí v úmyslu donutit poškozenou k pohlavnímu styku, což se mu i podařilo, tento skutek spáchal jak souloží, tak jiným pohlavním stykem srovnatelným se souloží, tedy análním stykem a v této části jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný chtěl porušit zájmy chráněné příslušnou částí trestního zákoníku, tedy zájmy na ochraně lidské důstojnosti v sexuální oblasti.

29. Jednání obžalovaného, kromě fyzických zranění poškozené, které jsou spíše lehčího charakteru, vedlo dále ke vzniku duševní poruchy, konkrétně posttraumatické stresové poruchy, která se u poškozené objevila v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného nejpozději měsíc po skutku ze dne 13. 1. 2019 a trvá fakticky u poškozené dosud. Jak se projevuje tato porucha zdraví u poškozené je zřejmé za závěrů znaleckého posudku k osobě poškozené z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalkyně vyšetřovala poškozenou opakovaně, naposledy v měsíci červnu 2021 a plyne tak i ze zpráv k poškozené od jejích ošetřujících psychologek, zejména aktuální zprávy klinické psychologky PhDr. Šiškeové. Takto zjištěná duševní porucha tak naplňuje, i svým popisem a důsledky do všech sfér života poškozené, znaky vážné poruchy zdraví, poškozená je omezena podstatným způsobem v běžném způsobu života, například pokud jde o trávení volného času, navazování běžných mezilidských vztahů a vztahů partnerských, v oblasti intimního života či například cestování ze zaměstnání. Nadále její stav vyžaduje psychologickou pomoc a užívání medikace. Tento stav naplňuje znaky delší dobu trvající poruchy zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, když tato porucha trvá u poškozené prakticky 3 roky s nejistou další prognózou. Pokud jde o příčinnou souvislost s jednáním obžalovaného, ze závěrů výše uvedeného znaleckého posudku plyne, že přestože se poškozené měla přihodit i další událost spojená s přinucením k orálnímu pohlavnímu styku, případně je sekundárně viktimizována i například probíhajícím trestním řízením, tak duševní porucha, která u poškozené nastala, souvisí právě s fyzickým útokem na její osobu a její znásilnění, kdy měla reálné obavy o svůj život a zdraví. Soud se s tímto závěrem zcela ztotožňuje a dovozuje tak zjevnou příčinnou souvislost s jednáním obžalovaného a popisovaným následkem ve formě těžké újmy na zdraví. Pokud jde o zavinění, jednal u tohoto kvalifikovaného následku přinejmenším v nedbalosti vědomé ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť musel vědět, že poškozená v důsledku takto brutálního počinání může utrpět i psychický šok s dalšími psychickými následky, přesto bez přiměřených důvodů spoléhal, že k takovému následku nedojde.
30. Pokud jde o přečin krádeže, tak je zjevné, že poté co obžalovaný dokončil své fyzické jednání vůči poškozené, kdy poškozená předstírala bezvědomí a na obžalovaného již nijak nereagovala, zmocnil se obžalovaný věcí poškozené, které měla v kabelce bezprostředně u svého těla a zde odcizil přinejmenším mobilní telefon poškozené v hodnotě v době odcizení 2 600 Kč, hotovost ve výši 1 000 Kč, krabičku cigaret LM v hodnotě 96 Kč a kosmetickou taštičku v hodnotě 480 Kč a dále hodinky značky Amazfit v ceně 1 990 Kč, celkem tedy věci v hodnotě sice nepřevyšující 10 000 Kč, ale nacházející se v době zmocnění při těle poškozené, a svým jednáním tedy naplnil obžalovaný znaky popisovaného přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku. Výše uvedený závěr plyne jak z výpovědi poškozené, kterou i zde soud hodnotí jako věrohodnou, dále z ohledání místa činu a jeho okolí, kdy nedaleko došlo k nálezů odhozené kosmetické taštičky a krabičky cigaret. Hodnota odcizených věcí byla zjištěna odborným vyjádřením z oboru ekonomiky. Oproti popisu skutku v podané obžalobě došlo k vypuštění odcizené peněženky, tato poškozené odcizena nebyla, pouze při jejím prohledání z ní byla odcizena hotovost 1 000 Kč, jak plyne z výpovědi poškozené. Ostatně peněženku poškozená sama vydala policii se svými osobními věcmi ke zkoumání, je tedy zjevné, že tato odcizena nebyla (viz i úřední záznam PČR na č. l. 470). Pokud jde o přečin krádeže, jednal obviněný v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Zároveň neplyne z provedeného dokazování, že by tímto jednáním naplnil znaky závažnějšího trestného činu, například loupeže, neboť z provedeného dokazování se nedá nijak dovodit, že by obžalovaný napadl poškozenou v úmyslu zmocnit se jejích věcí. Jak u trestného činu znásilnění, tak u trestného činu krádeže se jedná o jednání natolik společensky škodlivé, kde nepostačuje dovození odpovědnosti podle jiného právního předpisu (viz § 12 odst. 2 trestního zákoníku).

K výrokům o trestu:

31. **Při rozhodování o druhu a výměře uložené sankce**, soud přihlédl ke všem skutečnostem uvedeným v § 38 a § 39 trestního zákoníku. Trest je obžalovanému ukládán jako trest souhrnný ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku, neboť vytykaného jednání se dopustil dne 13. 1. 2019, tedy předtím než byl vyhlášen jiným soudem prvého stupně odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, respektive než mu doručen trestní příkaz ve věci Okresního soudu v Šumperku ve věci sp. zn. 2 T 43/2019 (viz § 314e odst. 8 tr. řádu), což bylo dne 15. 3. 2019, jak plyne z přílohového spisu. Soud tedy zrušil výrok o trestu z tohoto trestního příkazu a na něj navazující rozhodnutí. Obžalovanému byl tedy ukládán trest i za sbíhající se přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku. Nejprísnejším trestným činem je zločin znásilnění s trestní sazbou v § 185 odst. 3 tr. zákoníku 5 – 12 let. Polovina zákonné trestní sazby je tedy 8,5 roku. Obžalovanému nepřitěžuje recidiva kriminálně závadového jednání, vytykané jednání spáchal dne 13. 1. 2019, kdy neměl ještě žádný záznam v opise Rejstříku trestů. Trest je mu ovšem ukládán za více trestných činů, což je obecná přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku. Za přitěžující okolnost dále soud pokládá spáchání trestného činu surovým způsobem ve smyslu § 42 písm. c) tr. zákoníku. Je zřejmé, že velká část trestných činů znásilnění je spojena se zvýšenou intenzitou násilí, nicméně v tomto konkrétním případě obžalovaný přesáhl hranici běžného jednání u tohoto typu trestné činnosti, kdy užil více mechanismů útoku, na poškozenou útočil různými způsoby, i samotný pohlavní styk byl proveden různými způsoby spojenými se způsobením bolesti poškozené, po poměrně dlouhou dobu více desítek minut, poškozenou navíc vystavil reálným obavám o život a zdraví. Jednání obžalovaného pak nese i jisté rysy plánování, ve smyslu rozmyslu podle § 42 písm. a) tr. zákoníku, kdy si poškozenou vyhlédl již v hromadné dopravě a poté na ní počkal na nedalekém relativně opuštěném místě, poškozenou dále zatáhl do prostoru částečně krytého před okolím a je tak zjevné, že jisté míry plánování svého jednání se dopustil. Při vědomí všech okolností výše uvedených tak soud nalézací považuje za odpovídající trest v polovině zákonné trestní sazby. V souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byl obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou, soud neshledal důvody pro zařazení do jiného typu věznice.
32. Dále soud rozhodl i o uložení trestu vyhoštění podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku, na dobu 5 let, tedy ještě pod polovinou zákonné trestní sazby. Uložení takového trestu vyžaduje bezpečnost lidí na území České republiky, obžalovaný se zde dopustil ve více případech závažného násilného jednání a není zájem na tom, aby po alespoň časově omezenou dobu na území České republiky nebyl. Tento druh trestu mu byl zároveň uložen i předchozím rozhodnutím Okresního soudu v Šumperku, zde tedy dojde k zápočtu již vykonané části trestu vyhoštění. Zároveň nebyly zjištěny zákonné důvody pro neuložení tohoto trestu dle § 80 odst. 3 tr. zákoníku. Soud i s ohledem na aktuální válečný stav na území Ukrajiny pochopitelně zvažoval případnou humanitu uložení trestu vyhoštění, nicméně obžalovaný by tento trest měl vykonat až po výkonu trestu odnětí svobody, kdy s ohledem na délku trestu nelze předpokládat, že by válečný stav měl trvat po takto dlouhou dobu.

K výrokům o náhradě škody:

33. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojili poškození M.M., zastoupená zmocněncem, Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky a Ministerstvo spravedlnosti České republiky.
34. Pokud jde o poškozenou Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, tato bez pochybností vyčíslila a popsala jaké náklady jí vznikly v souvislosti s poskytováním zdravotní péče poškozené M.M. a v této výši tak rozhodl soud o povinnosti obžalovaného nahradit poškozené škodu.
35. Poškozená M. M. se připojila jednak s nároky na náhradu škody spočívající ve vyčíslené škodě na výdělků za období od 14. 1. 2019 do 28. 2. 2019 ve výši 33 964,12 Kč, dále ve škodě na odcizených

a poškozených věcech (včetně ošacení) v celkové výši 15 859 Kč a dále náklady spojené s péčí o zdraví (placená psychologická péče a doprava do nemocničních zařízení) v celkové výši 4 193 Kč. Dále žádala o přiznání úroků z prodlení, tak jak je uvedeno v návrhu poškozené. Soud zde přiznal poškozené náhradu ztráty na výděleku ve smyslu § 2962 občanského zákoníku v plné výši 33 962,12 Kč, neboť z listin předložených poškozenou plyne, jaký by byl její průměrný výdělek bez zaviněné pracovní neschopnosti a jaký byl její skutečný příjem z dávek nemocenského pojištění. Dále přiznal poškozené náhradu nákladů spojených s péčí o zdraví podle § 2960 občanského zákoníku ve výši 4 193 Kč, neboť i zde prokázala poškozená, jaké měla náklady spojené s nezbytnou dopravou do nemocničního zařízení a k psycholožce, ke které musela docházet s ohledem na svůj zdravotní stav a zpočátku si tuto péči ve 4 případech i hradila. Pokud jde o náhradu škody na věcech poškozené, zde soud modifikoval návrh poškozené toliko na věci prokazatelně odcizené a nevrácené, tedy finanční hotovost 1 000 Kč, mobilní telefon v hodnotě 2 600 Kč a hodinky v hodnotě 1 990 Kč, celkem tedy 5 590 Kč. Ostatní odcizené věci se poškozené vrátily. Pokud jde o znečištěné oblečení poškozené, zde soud odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních, nebylo prováděno natolik podrobné dokazování, přesahující možnosti trestného řízení ke skutečně vzniklé škodě v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a ke tvrzením o zničeném či trvale znehodnoceném veškerém ošacení poškozené. Proto v této části byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Celkem byla poškozené přiznána náhrada škody ve výši 43 747,12 Kč.

36. Dále poškozená M.M. požadovala náhradu újmy nemajetkové, spočívající v bolestném ve výši 52 929, tak jak je vyčísleno v předloženém znaleckém posudku, dále ztížení společenského uplatnění ve výši 560 788 Kč, vše podle § 2958 občanského zákoníku. Kromě toho požadovala náhradu tzv. další nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč a náhradu nemajetkové újmy způsobenou zásahem do osobnostních práv opět ve výši 500 000 Kč. Stejně jako v případě náhrady majetkové škody rovněž o úrok z prodlení dle návrhu.
37. Pokud jde o nároky poškozené na náhradu tzv. další nemajetkové újmy ve smyslu § 2958 občanského zákoníku a náhradu nemajetkové újmy způsobenou zásahem do osobnostních práv, tak zde soud odkázal poškozenou zcela na řízení ve věcech občanskoprávních. Dokazování k těmto nárokům poškozené, i s ohledem na nemožnost jejího výslechu u hlavního líčení, neproběhlo, a pokud by mělo probíhat, tak by zásadním způsobem přesáhlo možnosti řízení trestního.
38. Další přiznané nároky poškozené vychází pak z ustanovení § 2958 občanského zákoníku, podle kterého při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. S tímto zákonným ustanovením je spojena i všeobecně známá Metodika Nejvyššího soudu ČR k náhradě nemajetkové újmy na zdraví, publikované po sp. zn. Rc 63/2014. V souladu s touto Metodikou, předloženým znaleckým posudkem a zákonnou úpravou, tak soud přiznal poškozené náhradu bolestného ve výši 52 929 Kč, kdy celkové bolestné u poškozené je 166 bodů, poškození vzniklo v roce 2019, a hodnota jednoho bodu se odvozuje od jednoho procenta hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za předcházející rok, tedy za rok 2018. V tomto roce tato průměrná mzda tak činila 31 885 Kč, hodnota jednoho bodu byla 318,85 Kč. Celková výše bolestného za 166 bodů tak činí uváděných 52 929 Kč. Pokud jde o náhradu ztížení společenského uplatnění, je zřejmé, že jednání obžalovaného přivedlo poškozené i po ustálení jejího zdravotního stavu tzv. překážku lepší budoucnosti, kdy došlo ke ztížení společenského uplatnění poškozené, a byly stanoveny v procentuální výměře uvedené obtíže poškozené v konkrétních položkách. Jde tedy zejména o oblast zvládání obtíží a jiných psychických stavů, oblast pohybu po různých lokalitách, oblast složitých mezilidských jednání, jednání s cizími lidmi, formální i neformální společenské vztahy a zejména i intimní vztahy, dále v oblasti rekreace a volného času. Celkový součet těchto procent pak činí 3,42 %. Vypočtená výše ztížení společenského uplatnění tak činí částku 467 323 Kč, což je 3,42 % z výchozí rámcové částky určené jako čtyřsetnásobek hrubé

měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za předcházející rok. V souladu s výše uvedenou Metodikou a s ohledem na věk poškozené se navyšuje tato částka o 20 %. Podle § 2957 občanského zákoníku může soud dále vzít v úvahu i další okolnosti zvláštního zřetele hodného, v tomto případě tedy výslovně uváděné obavy poškozené ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví. S ohledem na provedené dokazování má soud za prokázané, že takové reálné obavy poškozená skutečně měla a vypočtenou výši ztížení společenského uplatnění tak navýšil o dalších 10 %. Celkem se tedy vypočtená částka 467 323 Kč navyšuje o 30 %, což činí 607 520 Kč. Spolu s výše uvedeným bolestným tak přiznaná výše náhrady nemajetkové újmy činí 660 449 Kč.

39. Pokud jde o požadované úroky z prodlení, tak podle ustanovení § 1970 občanského zákoníku lze přiznat tyto úroky, je-li dlužník v prodlení se splácením peněžitého dluhu. Bezpochyby takový nárok lze přiznat i řízení adhezním. Poškozená uplatnila svůj nárok vůči obžalovanému řádně v rámci trestního řízení a tento se o něm dozvěděl nejpozději při seznámení se spisem, tedy dne 10. 11. 2021, od 11. 11. 2021 je tedy v prodlení (k tomu viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 569/2013). Výše úroku z prodlení, které vzniklo ve 2. polovině roku 2021, byla stanovena v souladu s nařízením vlády č. 351/20123 Sb., a činí 8,50 %.
40. Dále byla přiznaná náhrada škody ve výši 50 000 Kč poškozené České republice – Ministerstvu spravedlnosti, neboť toto vyplatilo poškozené M. M. tuto částku jako peněžitou pomoc obětem trestné činnosti, a to v důsledku protiprávního jednání obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 25. února 2022

Mgr. Roman Kafka v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

